

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen for den tredje og sidste korte bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For nu at sige det, som det er, er jeg valgt i Jylland. Og noget af det, de er ret sure over i Jylland, er, at det ser ud, som om regeringen og forligspartierne nu kun vil sælge statsskov i Jylland, og pengene skal så bruges til bynær skov omkring København.

Det synes vi jyder ikke er helt rimeligt. Hvordan kan det være, at man prioriterer på den måde? Hvorfor er det kun i Jylland, der skal sælges skov? Hvorfor skal der ikke sælges skov på Øerne? Jeg er godt klar over, at der ikke er så meget nåleskov på Øerne.

Hvorfor har man lige præcis prioriteret København? Jeg under københavnerne alt, men der er bare store, store miljømæssige problemer i Jylland, marsken eksempelvis. Tænk, hvis vi brugte nogle af pengene til at opkøbe marsken, hvor vi står med kæmpe miljømæssige problemer, eller købte Fiilsø.

Jeg beklager dette lidt regionalpolitiske synspunkt.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har fuld forståelse for og accept af, at fru Elsebeth Gerner Nielsen må pleje de jyske områder. Det skal fru Elsebeth Gerner Nielsen så gøre.

Jeg er derimod miljøminister og valgt for hele landet. Derfor er jeg bare nødt til at sige, at jeg jo også er jyde. Nå jo, men man kan jo tage ud og se på det, og jeg er også jyde. Jeg kan ikke se, at det er i de områder i Jylland, vi skal have mere skov og natur, når man ikke har mere end det, man har, i København. Og at jeg siger, at man skal sælge det i Jylland, er jo, fordi det er der, nåletræsskovene ligger, og særlig dem, som ikke har den store betydning for os, hvad angår velfærdsprofil og miljøprofil. Så derfor ligger det lige for.

Jeg er optaget af, at Danmark er i balance. Det gjaldt i øvrigt også, da vi diskuterede planloven, men det gælder også, når vi diskuterer skov og natur.

Kl. 13.50

Jeg mener fortsat, at det er københavnsområdet – eller hovedstadsområdet, for det er den rigtige betegnelse – der har brug for mere skov

og natur. Det mener jeg i øvrigt også flere af de store byer har, og derfor undertegner jeg også for øjeblikket aftaler om skovrejsning ved de større byer, for de trænger til det.

Jeg skal nok lade være med at komme med et indlæg her om, at jeg mener, at børn og unge har godt af at komme ud i skoven og naturen, men der skal jo være noget der. Derfor er det helt naturligt for mig, at skal vi sælge noget, så bliver det i Vestjylland; nogle af de plantager, vi har liggende derude.

Så bruger vi pengene på bl.a. at lave noget i hovedstadsområdet. Nu kom fru Elsebeth Gerner Nielsen lige til at sige, at så skal det bruges andre steder, men husk lige, at der blev nævnt tre punkter: habitatområderne og ådalene, som ingen har taget sig af endnu, som vi skal til at tage os af, og så hovedstadsområdet og de store byer.

Jørn Jespersen (SF):

Miljøministeren efterlyste det fremadrettede i naturpolitikken og i bestræbelserne på at sikres vores indsats i forhold til forpligtelserne i Natura 2000-direktiverne. Det var sådan set også det, jeg havde håbet at debatten kunne komme lidt tættere på, men det er jo desværre ikke helt lykkedes.

Hvis ministeren ser på det forslag til vedtagelse, som SF har fremsat, og som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vil støtte – tak for det – så er det udelukkende fremadrettet. Det er jo et forsøg på at sige, at der er nogle ting, der skal ske, for at vi lever op til vores forpligtelser. Der er en regulering, vi skal have på plads, som hidtil kun er sket i form af vejledninger til offentlige myndigheder, hvor vi mangler det nødvendige lovgrundlag.

Der er en regulering af de her naturområder, sådan at man ikke kan bygge nye, store svinebedrifter, der ødelægger naturtilstandene, eller foretage andre aktiviteter, som forringer niveauet.

Der er en stillingtagen til det problem, der hedder, at påvirkninger af naturområderne, der kommer uden for områderne selv, men som påvirker naturtilstanden i de beskyttede områder, også skal reguleres.

Så det er en lang række fremadrettede ting, som jeg havde håbet vi kunne komme tættere på, om ikke nå til en enighed om, så dog trods alt en diskussion af, hvordan vi får dem ind i kommende lovgivning. Men det bliver altså ikke i denne omgang.